

РЕШЕНИЕ

№ 4973

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4697** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на Национално толоуправление /НТУ/ към АПИ, подадена чрез юрк. Д. Д. срещу РЕШЕНИЕ № 1420 от 27.03.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав, постановено по нахд № 16385/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че от събраните доказателства ставало ясно, че процесното ППС е управлявано от А. С. У. както към момента на проверката, така и в момента на извършване на нарушението. Преди съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) му е била предоставена възможност да се запознае с нарушението, доклада и снимките, генерирани от електронната система за събиране на пътни такси. След като се е запознал с нарушението, доклада и снимките, той не е отрекъл, че на 12.04.2022 г. в 13:00 часа е управлявал процесното ППС по път А-6, км. 50+427, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. От събраните доказателства по безспорен начин се установявало нарушението и субектът на нарушението. При съставяне и връчване на АУАН и на наказателното постановление не са били допуснати процесуални нарушения.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 27.03.2023г. на СРС, НО, 121-ви

състав по нахд № 16385/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостно потвърждаване на НП № BG28042022/5800/P8-823/20.10.2022г. на директора на Национално тол управление.

Ответникът – А. С. У. се представлява от адв. И. Н., която оспорва жалбата. В писмен отговор от 30.06.2023г. изтъква, че законосъобразно след обсъждане на доказателствата по делото първоинстанционният съд е приел, че той не е осъществил от обективна и субективна страна нарушението по чл.179, ал.3а от ЗДвП. В настоящия случай лицето, на което му е вменено нарушение не го е извършило. Правилен се явявал извода на съда, че от приетите доказателства - писмени и гласни се установявало, че водачът на пътното превозно средство в периода на извършване на твърдяното нарушение- 12.04.2022г. е трето лице, а не А. У.. Ето защо, моли жалбата да бъде оставена без уважение и да се потвърди решение № 1420/27.03.2023г. по дело № 16385/2022г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и за отмяна на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1420 от 27.03.2023г. по нахд № 16385/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав е отменено наказателно постановление /НП/ № BG28042022/5800/P8-823/20.10.2022г. издадено от директора на Национално тол управление /НТУ/, с което на основание чл.179, ал.3а от ЗДвП на А. С. У. е наложено административно наказание –глоба в размер на 1 800.00 /хиляда и осемстотин/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля Д. Б. А. и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, но не е доказано е обвинението за нарушение с правна квалификация чл.179, ал.3а от ЗДвП, тъй като на 12.04.2022г. А. С. У. не е бил водач на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, марка „Волво ФХ540 6Х2“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 28.04.2022г. в 23:03 часа в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт - К., е пристигнало пътено превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид: влекач, марка и модел „Волво ФХ 540 6Х2“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, което е било управлявано от А. У..

След извършена проверка от контролните органи е установено, че на 12.04.2022 г. в 13:00 часа, това пътено превозно средство (ППС) е рег. [рег.номер на МПС] , попадало в категорията, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т.

2 от Закона за пътищата (ЗП). Същото превозно средство е било засечено на 12.04.2022 г. в 13:00 часа, по път А-6, км. 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Като място на нарушението е посочен път А-6, км. 50+427, за който се събира такса за изминатото разстояние - тол такса. За извършеното административно нарушение е бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. В хода на извършената служебна проверка, е било установено, че за ППС с рег. [рег.номер на МПС] не са изпълнени законовите изисквания за преминаване по републиканската пътна мрежа, свързани със заплащането на дължимите пътни такси, на посочената дата 12.04.2022 г. в 13:00 часа нямало получени тол декларации и маршрутни карти, и не е получено надлежно плащане в Агенция „Пътна инфраструктура“ за сегмента на рамка 10181, на която е отчетено нарушението.

В тази връзка в присъствието на един свидетел е съставен от Д. Б. А. акт за установяване на административно нарушение № BG28042022/5800/P8-823/28.04.2022г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на АПИ. При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийта за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК, във връзка с което излага следните правни съображения:

Съгласно чл. 139, ал.5 от ЗДвП „движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 ЗП. По силата на чл.139, ал.7 ЗДвП „водачът на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице“.

От своя страна чл.10, ал.1, т.2 ЗП гласи, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние, като такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Съгласно чл.10б, ал.3 ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

На следващо място според посочената като основание за издаване на наказателното

постановление разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

По преписката липсват данни на 12.04.2022 г. ППС с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, марка „Волво ФХ 540 6Х2“ да е спиран за проверка от контролните органи на Агенция "Пътна инфраструктура" или установяването по друг начин на водача на автомобила на тази дата. Наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категориични доказателства, че именно ответникът А. С. У. е управлявал ППС на инкриминираната дата. Той е управлявал ППС на друга дата- 28.04.2022г. и на различно място /КПП- К./, но административнонаказателното обвинение му е повдигнато за извършено от него деяние на 12.04.2022г. в 13.00 часа, на път А-6, отсечка км. 50+427. На тази инкриминирана дата, и на това място, товарният автомобил е бил управляван от друго лице, а именно: Р. Р.. Обстоятелството, че пред актосъставителя в последващ датата на извършване на нарушението, А. С. У. не е оспорил твърдението, че е управлявал ППС на 12.04.2022 г., е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение. В обобщение на изложеното, настоящият състав приема, че не е следвало да бъде ангажирана отговорността на ответника А. С. У. съгласно разпоредбата на чл.179, ал.3а ЗДвП, поради което правилно атакуваното НП е било отменено от въззивния съд.

При това положение, обоснован и съответен на материалния закон е изводът на първостепенния съд за незаконосъобразност на акта, тъй като А. С. У. на 12.04.2022г. в 13.00 часа не е притежавал качеството „водач“ по см. на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП. Ето защо, същият неправилно е бил привлечен към административнонаказателна отговорност по чл.179, ал.3а ЗДвП. Районният съд аргументирано е приел от правна страна, че от събраните писмени и гласни доказателства, при тяхната съвкупна преценка, не се доказват елементите на описаното в НП административно нарушение.

В заключение, решението от 27.03.2023г. на СРС, НО, 121-ви състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 и ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора, следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на направените по настоящото дело разноски, които са доказани в размер на сумата от 500.00 /петстотин/ лева и представляват заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. И. Н..

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1420 от 27.03.2023г., постановено по нахд № 16385/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНО Т. УПРАВЛЕНИЕ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на А. С. У. ЕГН [ЕГН] от [населено място], област Л., [улица] сумата от 500.00 /петстотин/ лева на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.